
A YEAR OF PRAYER – ETT BÖNENS ÅR

Det här året har församlingarna här i Bosnien och Hercegovina, tillsammans med organisationen **Operation Mission**, bestämt att göra det till ett år av bön för nationen. Vi alla känner av det andliga tryck som ligger över landet och håller det i ett järngrepp. Det är inte konstigt med denna blandning av religioner och då speciellt Islam som blir starkare och starkare och pengar pumpas in från arabstaterna för att bygga upp massor av moskéer runt om i staden och landet. I de mänskliga rättigheterna står det att alla ska ha rätt till en plats att tillbe och det tolkar man i de Islamistiska länderna så att man kan avsätta humanitär hjälp till att bygga moskéer.

Jag fick förmånen att börja det här året hemma i Sverige och få njuta tillsammans med vänner och familj och verkligen fira in det nya året och TACK alla ni som på olika sätt var med och firade min 30 års dag! En dag.. eller dagar jag aldrig kommer att glömma!

När jag kom tillbaka hit ner efter 25 timmars försening så sattes jag i arbete på en gång eftersom den årliga utdelningen av skokartonger (Skokartonger gjorda som paket fyllda med leksaker, hygienartiklar, godis mm). Under en vecka hade de 10 föreställningar, med ett proffsigt drama taget från en barnbok, som fyllde kyrkan med ca 90 barn plus föräldrar varje gång. Det är ett underbart tillfälle då vi ser människor strömma

genom kyrkan! Vi fick även en inbjudan att spela upp detta drama i ett av kommunalhusen för barn med olika handikapp. Jag har aldrig sett barn skratta och njuta av ett drama som dessa barn gjorde. När vi såg deras engagemang och glädje var all tid vi lat ner på detta betalt!

Den 20 januari hade vi ett unikt tillfälle då vi som lovsångsteam blev inbjudna att medverka i en konsert i den Katolska katedralen i centrala Sarajevo tillsammans med andra trosinriktningar i staden. Det är alltid en mäktig känsla att få lyfta upp Herren i lovsång och

gladast var jag nog att jag kunde sångerna utantill och kunde ära honom med hela hjärtat. Det var representanter från den Ortodoxa kyrkan, Katolikerna hade sina representanter och så Adventisterna och vi. Baptisterna hade fått förhinder och kunde inte vara med. Det var ett härligt tillfälle och att sen få gå och sitta ner tillsammans och prata om vår tro och de olikheter och likheter vi har var ett stort steg för oss efter som de sett oss som en sekt för några år sedan.

Som ett led i "A year of prayer" så hade vi en bönekonferens tillsammans med alla frikyrkor i Bosnien och Hercegovina som ville vara med och vi samlade 140 personer som i glädje spenderade en helg i Mostar tillsammans i bön. Jag hade förmånen att vara

med i lovsångsteamet och leda andra in i lovprisning under hela den helgen. Vi gjorde bönevandringar i området runt Mostar. Som en fortsättning på den helgen gjorde 2 par från England, Sasa (vår pastor), Sara Perry (En tjej från New York som arbetar med böneåret) och jag en 2 dagars tur till Konjic. Vi var där för att be och bygga kontakter eftersom det inte finns någon församling där och det är ett område som vi vill sträcka oss ut till ännu mer. De två dagarna var helt underbar och vart vi än gick så öppnade familjer sina hem för oss och vi fick lämna ett "Nya Testamentet" hos en företagarfamilj och vi fick be för damen som jobbade på turistbyrå efter ett intressant samtal med henne. Det är så härligt att se hur Gud leder och är med på så många olika sätt. Dessa två par från England satte stora spår i mitt hjärta och gav mig ord till uppmuntran från Gud!

På ungdomsgården rullar allt på som vanligt och jag inser att det är väldigt likt allt därhemma. Överallt i världen har ungdomar det på samma sätt och kämpar med samma saker. Kanske inte riktigt på samma villkor men i grund och botten är det samma saker som finns i deras tankar och hjärtan. När jag kom tillbaka insåg vi att de hade stulit allt innehåll från en av de 5 datorerna som vi har och det var trist att upptäcka det så Sasa och Neno försökte få fram vem som gjort det och för att framtvunga ett svar så stängdes gården i två veckor. Det var ganska skönt att få vara lite ledig en lördag och kunna vara med på bönekonferensen. När det var dags att öppna igen så stod det en stor skara med barn och ungdomar och väntade när jag svängde upp med bilen på parkeringen. De var fulla av förväntan och det glädde mig att se att vi har en stor skara barn och ungdomar som kommer vecka ut och vecka in. Det svåra är att veta hur man går vidare för enligt lag är det förbjudet att tala om olika religiösa värderingar och trosinriktningar till barn under 16 år. Men en del av ungdomarna bygger vi djupare relationer med och hoppas att de ska förstå varför vi har den här ungdomsgården. Jag vet inte om ni kommer ihåg från mitt förra brev att jag berättade om en kille som heter Dino. Han fick en hälsning från Gud genom en kvinna från USA som var här i slutet på förra året. Han har sen dess funnits extra på mitt hjärta och i lördag hade vi ett intressant samtal. Jag kunde se att allt inte stod rätt till och efter lite trugande så berättade han saker som hänt i hans liv och att han nu i Mars ska inför rätta på grund av en påstådd våldtäkt efter att ha drogat en tjej med piller i hennes drink. Han är 16 år och kommer från en splittrad familj och ett blandat äktenskap. Jag kan bara lyssna till hans berättelse och tala om att jag finns där och förhoppningsvis ska jag och Mirela få följa med honom som lite moraliskt stöd under rättegången. Det kommer att bli ytterligare en erfarenhet för mig och en vändpunkt i hans liv!

När pastorerna åkte på en retreat tog jag en tur till Banja Luka för att få se en del av Bosnien som jag inte tidigare sett och för att på tillbakavägen hälsa på i de 2 LOT hus som den svenska delen av EUFOR styrkan har hand om. Det var skönt att få vara i hus fyllda med svenskar, sitta och läsa svenska tidningar, se på svensk TV, skämta och skoja på svenskt vis. Ja det är skönt att bara få slappna av ett tag. I Doboij, där vi har ett av husen, satte de mig i arbete och bokade in ett möte med borgmästarens högra hand. Han vill starta en ungdomens hus i Doboij och vi satte oss ner för att dela lite tankar och idéer. Det är intressant att få möta alla dessa olika människor och se hur man får vara en pusselbit på olika platser. Jag fick också följa med på en patrull ut i skogen där vi träffade på en gammal man med sitt får. De man kollar på dessa patruller är att allt står rätt till och att de har tillgång till el och vatten och att de vet var de ska ringa om något inte står rätt till.

Så var med oss här i Bosnien och Hercegovina under vårt år av bön. För varje dag finns det ett bibelstycke och bönebehov så att ni kan vara med och be och för att följa med på nära håll och ta del av allt aktuellt som händer under böne året har de skapat en hemsida där du kan vara med dag för dag. Så följ med på : <http://www.pray4bosnia.co.cc/> en hemsida där du kan läsa om Bosnien och Hercegovina, se aktuella böneämnen, gå virtuella bönevandringar osv.

Med Guds välsignelse

Hanna Skoog